

Mafia had baas van FBI in de tang

Ronduit verbijsterend zijn de onthullingen te noemen die Anthony Summers doet in zijn boek over J. Edgar Hoover, de man die 50 jaar de baas van de FBI was. Volgens hem was Hoover homofiel en ondernam hij jarenlang niets tegen de mafia omdat die compromitterende foto's van hem had. Hoover op zijn beurt had weer onbeschaamd talloze autoriteiten, inclusief de presidenten, laten afluisteren. Omdat Hoover zoveel van hen wist, konden ook zij niets tegen de mafia ondernemen.

J. Edgar Hoover werd geboren in 1895 en bleek op school een uitstekende leerling te zijn, met een opvallend organisatietalent. Na zijn studie rechten kreeg hij een baan bij de FBI. Nog geen 30 jaar oud werd hij al hoofd-directeur en onder zijn leiding groeide de organisatie binnen enkele jaren uit tot een begrip. Het laboratorium, het opleidingsinstituut en de archieven (met o.a. een gigantische collectie vingerafdrukken) waren de trots van het machtige orgaan en een formidabel wapen in de strijd tegen de criminaliteit. De naam Hoover werd in de jaren dertig pas echt legendarisch en dat was mede te danken aan de (voor die tijd) ongewone campagnes die de FBI voerde tegen de zware criminaliteit. Gangsters met ludieke namen als *Baby Face Nelson*, *Machine Gun Kelly*, *Louis Lepke* Buchalter en John Dillinger kregen nationale bekendheid omdat hun portretfoto op elke voorpagina prijkte. Maar de vuurgevechten met de FBI en de spectaculaire arrestaties blijken achteraf helemaal niet zo heroïsch geweest te zijn en waren soms zelfs afgesproken werk. Want de mafia moest zo nu en dan leden 'opofferen' om de onaanstastbare positie van de hoogste bazen te handhaven.

Hoover heeft zijn hele carrière zeer nauw samen-gewerkt met zijn rechter-hand Clyde Tolson. Het lijkt dan ook nauwelijks twijfel dat zij een homofiele relatie hadden. Hoover was persoonlijk verantwoordelijk voor Clyde Tolson's flitsende carrière van groentje tot rechterhand van de baas in drie jaar. Tolson en Hoover zouden de rest van hun leven een „paar” blijven. Bijna 40 jaar lang werden Hoover en Tolson elke dag klokslag 12 uur in een FBI-limousine naar het Mayflower Hotel getransporteerd, waar werd geluncht. Even gewoontegetrouw gingen ze vijf avonden per week in Harveys Restaurant eten. Viel er iets te vieren, dan werd dat gedaan in de Stork Club in New York, waar filmsterren, politici en gangsters gewoon met elkaar omgingen.

Hoewel Hoover ook wel eens met vrouwen werd gesignaleerd, zoals de filmster Dorothy Lamour en de moeder van de filmster Ginger Rogers, hebben talloze getuigen verklaard dat hij homofiele relaties onderhield. Sommigen hadden zelfs de compromitterende foto's gezien die de mafia van Hoover had. Eén dame, Susan Rosenstiel, had Hoover wel onder zeer bijzondere omstandigheden ontmoet. Susan kwam met haar man Lewis, die goed bevriend was met Hoover, regelma-

• J. Edgar Hoover bestuurde 50 jaar de FBI, maar was al die tijd machteloos tegen de mafia, omdat die compromitterende foto's van hem had.

tig in het luxueuze Plaza Hotel te New York. Twee keer nam haar man haar mee naar een schitterende suite. Daar ontmoette zij een man „gekleed in een donzige, zwarte jurk met strookjes, netkousen en hoge hakken en met een zwarte pruik met krulletjes. Hij had zich geschminkt en droeg valse wimpers. Hij werd aan mij voorgesteld als 'Mary',” herinnert Susan Rosenstiel zich, „en hij antwoordde een beetje nors 'Goedenavond', alsof het de eerste keer was dat ik hem ontmoette. Maar je kon zo zien dat het Hoover was en geen vrouw.” Susan vertelt ook dat twee jongemannen met hem op het bed „speelden” en zij beschrijft nog een voorval een jaar later, waarbij seksuele spelletjes ge-

paard gingen met het hardop voorlezen uit de bijbel.

In 1957 had het er even de schijn van dat Hoover de mafia niet langer uit de wind kon houden. Toen een politiemannetje toevallig aanbelde bij een villa waar net een conferentie met 63 topgangsters uit 15 verschillende staten plaatsvond, was het bewijs geleverd en er bestond geen excuus meer; de landelijk georganiseerde misdaad moest eens en voor altijd uitgeroeid worden. De druk van de publieke opinie was nu groot en met enthousiasme werd door de FBI een hoop belastend materiaal verzameld. Maar nadat de gemoederen gesust waren, verzandde het onderzoek zonder noemenswaardige resultaten. Hoover had al veel te vaak onder één hoedje gespeeld met de mafia om ze nu zomaar te kunnen laten vallen.

De relatie van Hoover met de Kennedy's is een hoofdstuk apart. Hoover wist alles over de contacten van John Kennedy met mafiosi zoals Chicago-boss Sam Giancana, die in een voorverkiezingstemmen had (om)gekocht voor de toekomstige president (een tijdlang 'deelden' ze ook een vriendin, Judy Campbell). Toen Robert Kennedy, de jongere broer van John, werd benoemd tot minister van Justitie, bond hij de strijd aan met de georganiseerde misdaad en wilde de inmiddels bejaarde FBI-directeur met pensioen sturen. De mafia was woedend. Hoover nam drastische maatregelen, zoals altijd als zijn positie in gevaar kwam.

John Kennedy had een tijd een verhouding gehad met Marilyn Monroe en Hoover had daar „uiteraard” geluidsoptnames van laten maken. Toen later broer Robert Kennedy de filmster had „overgenomen”, nam de FBI ook die ontmoetingen op de band op. Na een nachtelijke ruzie met Robert pleegde Marilyn (waarschijnlijk) zelfmoord. Alle sporen van eventuele bemoeienissen van de Kennedy's moesten snel worden uitgewist. De FBI ging grondig te werk en verwijderde o.a. zelfs alle gegevens over Marilyn Monroe's laatste telefoongesprekken. De laatste uren van Marilyn Monroe blijven nog steeds in het duister gehuld. Zo redde Hoover zijn eigen positie en die van de mafia. De Kennedy's lieten Hoover nu ongemoeid. In november 1963 werd John F. Kennedy vermoord. Waarschijnlijk zijn daarbij de mafia en oliemiljonairs betrokken geweest. Dat we daar niet meer over weten, is wederom te wijten aan Hoover.

In 1972 stierf J. Edgar Hoover. En ondanks alle onthullingen prijkt zijn naam nog altijd in gouden letters op de voorgevel van het FBI-hoofdkantoor in Washington.

THE SECRET LIFE OF J. EDGAR HOOVER, door Anthony Summers. Uitgeverij Gollanz, importeur Van Ditmar te Amsterdam. Prijs f 55.